

№ 8/1959.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l -
s e s framställning till Ålands landsting med
förslag till landskapslag om tillämpning av be-
skattningslagen i landskapet Åland.

I riket utfärdades den 12 december 1958 en beskattningslag (FFS 482/58), som jämte tillhörande lagändringar skall träda i kraft den 1 januari 1960. I huvuddrag avser denna nya lagstiftning att sammanföra beskattningsförfarandet ifråga om skatt till stat, kommun, församling och folkpensionsanstalt samt uppbörden av skogsvårdsavgift till ett statligt-kommunalt ämbetsverk, skattebyrån, som samarbetar med lokala skattenämnder, en i varje kommun. Landet indelas i skattedistrikt med en skattebyrå i varje distrikt. Skattebyrån skall bereda skatteärendena, som efter behandlingen i skattenämnderna åter koncentreras på skattebyrån för debitering och uppbörd. Skattenämnderna tillsätts sålunda, att staten och kommun tillsätta hälften var av medlemmarna. Ordförande och viceordförande förordnas av staten bland de av staten tillsatta medlemmarna. Kostnaderna för beskattningen fördelas mellan staten, kommunen, folkpensionsanstalten och församlingen (136 §), dock sålunda, att kommunens andel i kostnaderna är maximerad till 30 penni per skattöre.

Enligt 151 § i ovannämnda lag skall lagen icke tillämpas beträffande kommunal- och kyrkoskatt samt folkpensionspremie och skogsvårdsavgift i landskapet Åland. I samma paragrafs 2 mom. är dock förutsatt, att i landskapslagstiftningen kan utfärdas sådana stadganden, som medföra, att beskattningslagen kan träda i tillämpning jämväl i landskapet Åland från den 1 januari 1960.

Landskapsstyrelsen har riktat en förfrågan till kommunalstyrelserna i landskapet för att utröna, huruvida man inom kommunalförvaltningen anser, att en övergång till det i riket föreskrivna beskattningsförfarandet vore till fördel. Av de 11 kommuner, som besvarat landskapsstyrelsens förfrågan innan denna framställning godkändes av landskapsstyrelsen, ha 9 besvarat frågan jakande medan tvenne kommuner ställt sig tveksamt till reformen och för närvarande icke velat förorda densamma. Reservationer för att kostnaderna icke borde tillåtas stiga till högre belopp, än vad de nu uppgå till, förekomma i flera utlåtanden.

De inkomna svaren tyda på, att kommunerna i allmänhet äro för införande av beskattningsreformen. För sin del anser landskapsstyrelsen, att väsentliga fördelar kunde uppnås genom beskattningslagens tillämpning i landskapet, särskilt i form av en effektivare indrivning av kommunal- och kyrkoskatt. Då landskapets lagstiftningsrätt beträffande beskatt-

ningsgrunderna för kommunalbeskattningen icke beröres av den tilltänkta reformen, innebär reformen icke avhändande av andra befogenheter än det kommunala beskattningsförfarandet. Skulle det framdeles visa sig, att det nya systemet medför väsentliga olägenheter för landskapets kommuner, står det självfallet Landstinget fritt att genom upphävande av ifrågavarande stadganden återgå till det nuvarande systemet. Eventuella ändringar av beskattningslagen träda icke automatiskt i kraft i landskapet enligt förslaget, utan förutsätta särskild landskapslagstiftning för varje gång.

Landskapets lagstiftningsbehörighet omfattar kommunalskatten och skogsvårdsavgiften, medan de av kommunalbeskattningen beroende kyrkoskatten och folkpensionspremien av tekniska skäl medtagits i 151 § beskattningslagen bland undantagen för landskapets del. Genom landskapslag borde alltså stadgas, att kommunalskatt och skogsvårdsavgift i landskapet skulle påföras med tillämpning av rikets beskattningslag, varefter genom riksförordning stadgas, att påförande av samtliga skatter och avgifter skall ske med iakttagande av beskattningslagen. Emedan denna förordning innehåller administrativa stadganden för landskapet (12 § Sjl), emotser landskapsstyrelsen, att finansministeriet, innan förordningen utfärdas, över förslaget till förordning inbegär landskapsstyrelsens yttrande. I förordningen bör nämligen intagas stadganden om uppgörande av särskilda deklarationsblanketter för kommunalbeskattningen i landskapet.

Enligt landskapslagen om uppbärande av skatt till landskapet Åland (18/58) skall kommunens styrelse till landskapsstyrelsen översända en förteckning över kommunens skattskyldiga med uppgift om antalet envar påförda skattören för varje år, under vilket landskapsskatt skall uppbäras. Enligt beskattningslagen skall, såsom redan nämdes, debitering och uppbörd av kommunalskatt skötas av skattebyrån. Erforderliga uppgifter för debitering av landskapsskatt borde alltså efter beskattningsreformens genomförande lämnas av skattebyrån. Stadgande härom torde icke lämpligen kunna införas i den nu föreslagna landskapslagen utan borde i stället ingå i förordning (jmf. 19 § sista mom. Sjl., 154 § 2 mom. beskattningslagen).

Skogsvårdsavgift uppbäres enligt landskapslagen den 16 april 1952 om skogsvårdsföreningar i landskapet Åland (10/52). Avgiftens belopp för envar skogsägare fastställs av taxeringsnämnden och uppbörden sker i samband med uppbörden av kommunalskatt (12 §). Enligt beskattningslagen skall skogsvårdsavgiften debiteras av skattedirektören och uppbörden skötas av skattebyrån och länsstyrelsen, vilka skola redovisa

-3-

influtna avgifter till skogsvårdsföreningen (§§ 110, 154 mom. 1, beskattningslagen). Det torde icke finnas anledning att här avvika från det i riket föreskrivna förfaringssättet.

Med stöd av det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsamt förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Utan hinder av vad i landskapslag om kommunalförvaltning i landskommunerna i landskapet Åland (16/56), landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn (22/48) och landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56) stadgas skall fastställandet av till kommun på grund av inkomst utgående skatt (kommunalskatt) enligt i olika landskapslagar stadgade grunder samt dess debitering och uppbörd ske såsom i beskattningslagen av den 12 december 1958 (FFS 482/58) och med stöd av densamma utfärdad förordning är stadgat.

Om fastställande och uppbörd av skogsvårdsavgift gäller, vad därom i 110 och 154 §§ beskattningslagen samt i landskapslagen den 16 april 1952 om skogsvårdsföreningar i landskapet Åland (10/52) är stadgat.

2 §.

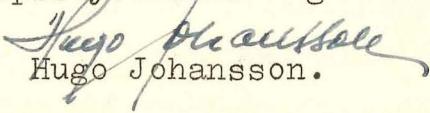
Kommun i landskapet Åland är skyldig att bidra till kostnaderna för beskattningslagens verkställighet enligt de grunder nämnda lag stadgar för kommun i riket. Likaså äga kommunala myndigheter i landskapet Åland fullgöra de uppgifter, som enligt beskattningslagen åligga kommunala myndigheter i riket. Vad i landskapslag är stadgat om taxeringsnämnd, äge, då fråga är om i denna lag avsedd skatt eller avgift, efter det denna lag trätt i kraft tillämpning på skattenämnd.

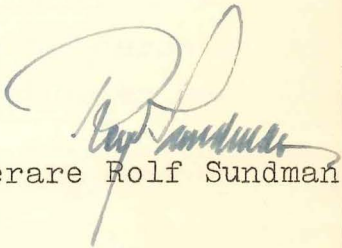
3 §.

Enskild person, samfund, stiftelse och landskapsmyndigheterna äga ställa sig till efterrättelse de stadganden i beskattningslagen, som i riket gälla enskilda personer, samfund, stiftelser och motsvarande myndigheter.

Mariehamn, den 5 mars 1959.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd Hugo Johansson.

 Landskapssekreterare Rolf Sundman